

FAVLL

Antoni Tahull

La joventut amb les associacions de veïns

En totes les associacions de veïns tenim joves treballant en les diferents àrees i vocalies de cultura, esports, joventut... Molts dels joves que hi estan treballant ja formen part d'altres associacions esportives, ONG o grups culturals. El que hem d'aconseguir és motivar-los per desenvolupar càrrecs a les juntes directives.

L'experiència i el bagatge que s'obté treballant en un col·lectiu veïnal els serveix per afrontar les responsabilitats i exigències que trobaran al món laboral. La responsabilitat que tenim els que estem al front de les associacions de veïns és la de delegar en els joves i donar-los càrrecs perquè ells mateixos puguin descobrir el tarannà del món veïnal i així formar-los perquè es posin al capdavant de les juntes directives.

Ara també és el moment idoni, ja que la Paeria ha creat la figura de regidor de zona, i és la millor manera que coneguin els nostres polítics i, sobretot, el nostre barri i la seva gent.

Jo, personalment, he pogut comprovar amb tres reunions amb la nostra regidora de zona, Mercè Rivadulla, tant als despatxos com recorrent el barri, l'efectivitat per conèixer les mancances i solucionar els problemes, prenent responsabilitats per les dues parts i marcant unes pautes de treball a favor de la nostra associació, que hem de saber aprofitar.

Crec que si els donem càrrecs dins de les associacions de veïns, ells mateixos assumiran responsabilitats i tindrem una joventut implicada amb la ciutat.

Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa

Ramon Camats

És cosa de tots

La història de la participació dels ciutadans en els assumptes públics registra grans alts i baixos, normalment relacionats amb la història dels règims polítics. Així, sota els sistemes monàrquics medievals i també els autoritaris de la modernitat i del món contemporani, els ciutadans poques vegades tenien ocasió de fer sentir la seva veu, i molt menys la possibilitat de promoure iniciatives. La màxima del despotisme il·lustrat, «Tot per al poble però sense el poble», ha estat la norma en el millor dels casos.

Els règims democràtics, en canvi, tot i els seus defectes, preveuen la possibilitat que els ciutadans, individualment o col·lectivament, participin de diversa manera, proposant, deliberant i decidint respecte d'assumptes que afecten tothom.

Els règims democràtics preveuen que els ciutadans proposin, deliberin i decideixin respecte dels assumptes que a tothom incumbeixen.

Aquest és l'objectiu de la Carta de Participació Ciutadana de Lleida.

Confiam que els instruments que preveu, com els tallers de projectes, els consells territorials i de ciutat, el model de pressupost participatiu que contempla i, en fi, la filosofia sencera que l'inspira, siguin ben acollits pels ciutadans i ciutadanes de Lleida. Tenim, doncs, l'instrument. Cal ara que en fem ús. De la mateixa manera que la flauta no sona si no bufem i movem els dits adequadament, la Carta de Participació no serà res sense les idees i l'acció dels ciutadans.

Esquerra Republicana de Catalunya - Els Verds

Xavier Aluja

Solidaritat i comprensió

Els esgarrifosos atemptats de l'onze de març i les seves posteriors conseqüències ens han col·locat, de cop, davant la brutal evidència que la nostra vida, la de tots, penja sempre d'un delicat fil que qualsevol pot trencar amb les tisores de l'odi. Però, a més a més, la reivindicació d'un sector de l'islamisme radical ens planteja el risc d'equivocar-nos en la resposta. Equivocar-nos al considerar que l'agressor és un poble, els seguidors de l'Islam, i les víctimes un altre poble.

Més que mai, hem de continuar mirant-nos a la cara, la tinguem del color que la tinguem

És complicat, en calent, trobar els mecanismes intel·lectuals que ens ajudin a afrontar el risc de caure en comportaments xenòfobs, però la capacitat intel·lectual és la que ens diferencia de la resta d'éssers vius i, també, d'aquells que no mostren cap respecte envers la vida. També tenim la solidaritat com a mecanisme cívic de resposta a la barbàrie. I la comprensió.

Acusar, per extensió, tots els nostres veïns musulmans és tan injust com els atemptats mateixos. La comunitat islàmica a Lleida viu i pateix en pau aquesta situació. Afortunadament, tots aquells que vivim a Lleida independentment dels nostres orígens biològics, hem fet pinya amb el dolor i hem sentit com a nostre el cop. Ara, amb la ment més freda, hem de continuar mirant-nos a la cara, la tinguem del color que la tinguem, sense por i reafirmant el sentiment de veïnatge.

Partit Popular

Pilar Arnalot

Mesures d'acció "mediàtica" o la política del cartró-pedra

Quan es compleixen els primers cent dies de govern tripartit a la Paeria, ens volen fer creure als lleidatans la "gran feina feta" durant aquest període. Estimats conciutadans, no us deixeu enlluernar per la política de cartró-pedra del nou govern d'esquerres a la Paeria. D'aquestes actuacions, unes vénen endarrerides des de fa temps (que els preguntin als veïns dels barris del Secà i Cappont sobre les piscines); d'altres, el temps ens dirà si es faran definitivament (que no succeeixi com la caserna de la Guàrdia Urbana, que encara no sap l'equip de govern on es farà, així com altres obres); i altres són una simple política de *lifting* urbanístic a la nostra ciutat.

Són unes actuacions pobres, limitades per la crisi econòmica a la Paeria, crisi originada per la seva nefasta gestió econòmica

Totes aquestes actuacions són pròpies d'un govern poc ambiciós, com l'alumne poc aplicat que es dona per satisfet amb l'aprovat pelat. D'un govern que no connecta amb la realitat de la ciutat. Són unes actuacions pobres, limitades per la crisi econòmica a la Paeria, crisi originada per la seva nefasta gestió econòmica.

Des del Partit Popular volem una política més generosa amb la ciutat, en general, i amb els lleidatans en particular. No hem d'admetre que siguem la sisena ciutat de l'Estat amb més pressió fiscal, i que aquest esforç dels lleidatans no es vegi compensat justament des d'un govern que s'autoproclama d'esquerres i progressista i que està més pendent de l'"autobombo" que dels problemes reals de la ciutat.

Convergència i Unió

Benet Tugues

Zones blaves, pinten bastos

Les zones blaves han estat, són i, previsiblement, seran, motiu de conflicte, per diverses raons, però, bàsicament, per la poca traça de l'equip de govern en resoldre un tema que, a la nostra ciutat, s'està portant molt malament.

Quina és la situació actual?. La podríem resumir de la següent manera:

- a) Excés de senyalització de zona blava, en carrers on hi ha una activitat comercial i de serveis escassa.
- b) Falta de regulació pels qui precisen traslladar-se des del seu domicili al seu lloc de treball en vehicle privat.
- c) Inseguretat jurídica pel que fa a les multes i als expedients sancionadors. Els vigilants de zona blava no són autoritat pública i, per tant, no donen fe de la suposada infracció. Això fa que, ara mateix, hi hagi més de 800 recursos a l'Ajuntament

Les zones blaves són motiu de conflicte per la poca traça de l'equip de govern de resoldre un tema que s'està portant molt malament

Què és el que volem des de CiU?

- 1) Racionalitzar la ubicació de zones blaves.
- 2) Facilitar abonaments als usuaris habituals de zona blava per motius laborals.
- 3) Rescatar la concessió i, amb l'import de l'aparcament, augmentar la dotació de la Guàrdia Urbana que tindria més presència al carrer i que, a més de les seves funcions habituals, controlaria el pagament de la zona blava, evitant la inseguretat jurídica actual.

Partit dels Socialistes de Catalunya

Àngel Ros

Fets

L'Ajuntament de Lleida ha començat l'any 2004 amb una intensa activitat en tots els seus departaments, en què destaquen el conjunt de quinze mesures d'acció immediata, centrades en qüestions tan importants com la construcció de 350 habitatges protegits, en règim de lloguer; l'inici de les obres de construcció de les piscines municipals del Secà de Sant Pere i de Cappont; l'aprovació de les obres de l'Eix Comercial; la inauguració de l'escola bressol de Balàfia o el nomenament dels regidors de zona; per citar-ne cinc de les més destacades.

Les quinze mesures d'acció immediata han permès posar de manifest que el govern municipal és sòlid i que la seva administració respon amb eficàcia als reptes que Lleida té plantejats

En la política municipal els fets segueixen, immediatament, les paraules. El mateix farem amb el conjunt de projectes que configura el Programa d'Actuació Municipal per als propers anys. Les quinze mesures d'acció immediata, que ja són una realitat, han permès posar de manifest dues qüestions que, al meu entendre, són bones notícies per a tothom: que el govern municipal de la Paeria és sòlid i te l'empenta requerida per tirar la ciutat endavant i que l'administració municipal, amb tots els funcionaris al seu servei, està responnent amb eficàcia als reptes que Lleida te plantejats. Uns reptes que se'ns dubte superarem, perquè tenim clar el que volem: una ciutat moderna, oberta, acollidora i sobretot emprenedora

Seguirem amb aquesta política de fets, mantenint el ritme de treball actual.